

Gældende formulering

Stk. 2. Bestemmelser i domme, der er afsagt af en byret, om sagsomkostninger kan kun indbringes særskilt for landsret ved kære, jf. § 391, stk. 1.

Stk. 3. Domme, hvorved retten afviser sagen, fordi den ikke er indbragt for rette domstol eller ikke rettidigt er indbragt for domstolene eller for ankeretten, kan kun indbringes for højere ret ved kære, jf. § 391, stk. 3.

Stk. 4. Den, der er dømt som udebleven eller uden at have svaret, kan kun anke dommen under påberåbelse af fejl ved sagsbehandlingen.

§ 370. Parterne kan ikke give afkald på anke, inden dommen i den pågældende sag er afsagt.

Lovforslaget

90. § 370 affattes således:

»§ 370. Parterne kan, når tvisten er opstået, aftale, at en dom vedrørende sagens realitet ikke skal kunne ankes. I sager mellem erhvervsdrivende om forhold, der vedrører parternes erhverv, kan en sådan aftale indgås, før tvisten er opstået. Med erhverv sidestilles offentlig virksomhed.

Stk. 2. Angår dommen både krav, hvor parterne har aftalt, at dommen ikke kan ankes, og krav, hvor parterne ikke har indgået en sådan aftale, finder lovens almindelige regler anvendelse på anke af dommen for så vidt angår sidstnævnte krav.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan en dom altid ankes under påberåbelse af fejl ved sagsbehandlingen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1 gælder ikke for de i kapitel 42, 42 a, 43, 43 a, 43 b og 44 omhandlede sager.

Stk. 5. En part kan give afkald på anke, når dommen er afsagt. Afkaldet skal være udtrykkeligt.«